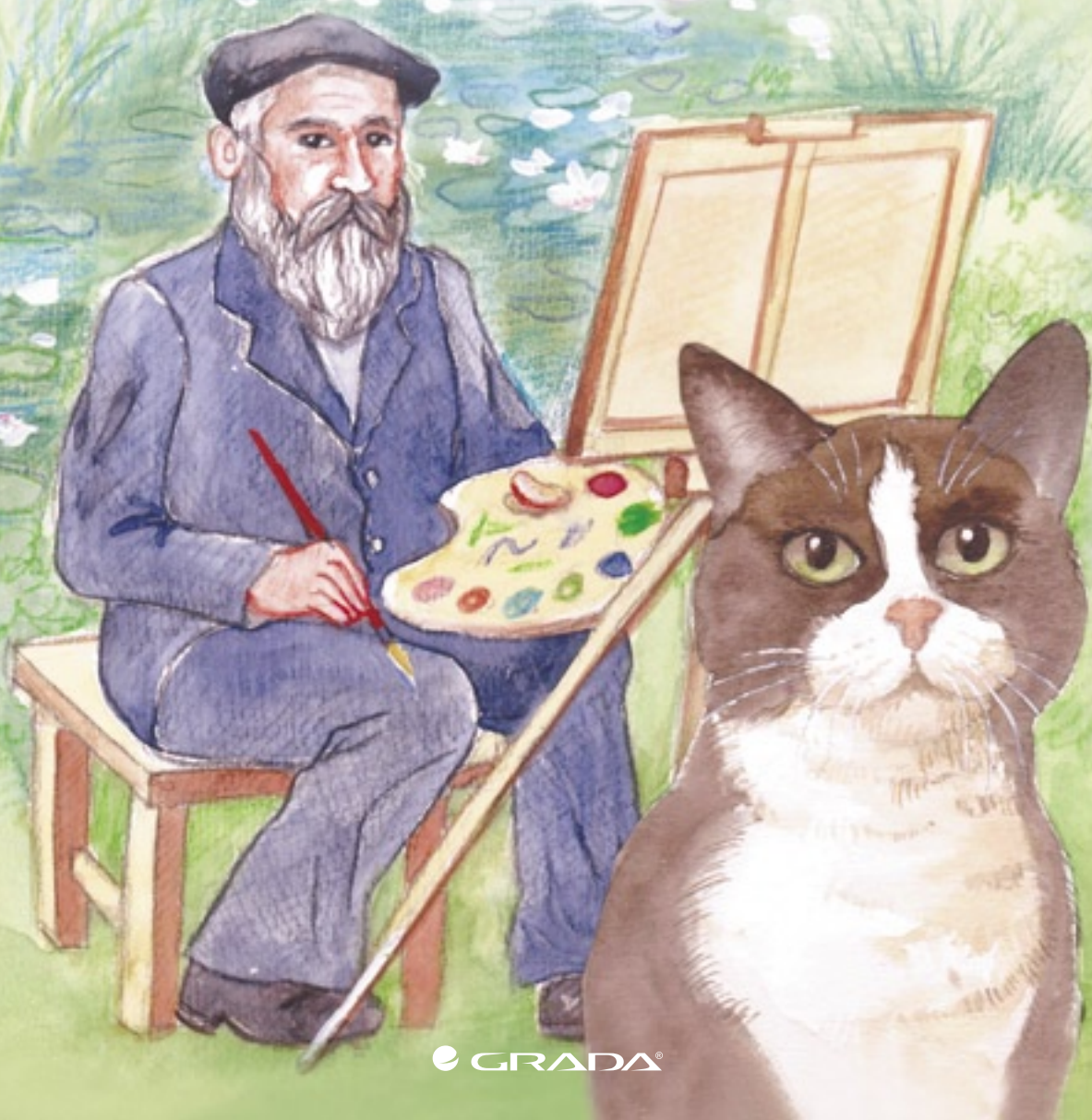


Příběhy slavných koček

Kocour Olivier a malíř Monet

Miroslava Kubišová





GRADA Publishing

Příběhy slavných koček

Kocour Olivier a malíř Monet

Miroslava Kubišová

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Kocour Olivier a malíř Monet

Příběhy slavných koček

Miroslava Kubišová

Vydala Grada Publishing, a.s.

U Průhonu 22, Praha 7

info@grada.cz, www.grada.cz

tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400

jako svou 5326. publikaci



Texty Miroslava Kubišová

Kresby v knize a na obálce Miroslava Kubišová

Jazyková úprava Mgr. Dana Flídrová, Kryštof Minář

Sazba a grafická úprava MgA. Radek Krédl

Návrh grafické úpravy obálky MgA. Radek Krédl

Odpovědná redaktorka Ing. Jana Minářová

Počet stran 80

První vydání, Praha 2013

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s.

© Grada Publishing, a.s., 2013

Cover Design © Radek Kredl

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Názvy produktů, firem apod. použité v knize mohou být ochrannými známkami nebo registrovanými ochrannými známkami příslušných vlastníků.

ISBN 978-80-247-4840-5

ISBN 978-80-247-8817-3 (pdf)

ISBN 978-80-247-8818-0 (epub)

Obsah

Jak to začalo	7
O kočičce Fifi	8
Jak kočky přišly k lidem a jakou řečí mluví	11
Jak se kočky u lidí zabydlely	14
Kočky, přísloví a pověry	17
Kočka Mau na čínském císařském dvoře	20
Kočka Aika a hedvábí	23
Život v Egyptě	26
V chrámu bohyně Bastet	29
Kočky a svět	32
Jak vznikla manská kočka	34
Potopa, archa Noemova a kočky Benjamín a Dalila	37
Kočka Darja a Féníčané	40
Prorok Mohammed a kočka Muezza	43
Kočky na severu	47
Kočka Adriana, bohyně Freya a statečný rytíř William	50
Viking Bjorn a kočka Matylida	53
Kryštof Kolumbus a kočka Abina	56
Galileo Galilei a kocour Toldo	59
Kočka klapouchá	62
Kocour Olivier a malíř Monet	65
Albert Einstein, kocour Jeremiáš a karbon	68
Jeremiáš v druhohorách	71
Jeremiáš a planeta Mars	74
Veselá parta z Los Angeles	77
Závěr	80





Jak to začalo

Když se mamince Kytičce narodila čtyři malá koťátka, byla docela maličká. Maminka je na seníku zahřívala svým měkkým a teplým kožíškem, takže jim nebyla vůbec zima, i když venku bylo ještě dost chladné dubnové počasí. Maminka měla pro koťátka vždy dobré a sladoučké mlíčko a ani na chvíli je neopouštěla. Čtyři koťátka – kocourek Zrzeček a jeho tři sestřičky, Kulička, Tečka a Boulička, se také držela své mámy. Bylo jim u ní dobře, a tak všechna rostla jako z vody a zanedlouho se už batolila. Nejodvážnější byl Zrzeček, kulil se od máminy přední nohy k zadní sem a tam, a maminka ho musela neustále hlídat. Zanedlouho Zrzečka následovaly sestřičky, a tak se koťátka rozbíhala na všechny strany a maminka měla co dělat, aby se jí nezatoulala moc daleko. Ale bylo toho tolik k objevování! Venku už začalo pěkně svítit hřejivé sluníčko, bzučely včely, motýli třepetali křídly, květiny a keře rozkvétaly. Tu a tam za vraty zaštěkali dva hlídací psi. Kousek dál za nízkým plůtkem kvokaly slepice, s kterými se kolem kotců s králíky procházelo i několik kačen. Maminka Kytička si neposedná koťata přivinula k sobě, upravila jim kožíšky a začala vyprávět:

„To, děti, asi nevíte, že jste se narodily na naší krásně planetě Zemi, kterou pokrývají modré oceány a zelené světadíly. Hluboko uvnitř Země je schované zemské jádro, které zahřívá planetu zevnitř. Někdy se tahle podzemní žhavá koule ozývá podzemními výbuchy a chvěním, které my kočky svými tlapkami hned poznáme. Zeměkoule při tom někdy plive hromady žhavé lávy na povrch. Takovým místům se říká sopky a my se z okolí takových míst včas vystěhujeme, aby nás sopka nezasykala nebo zemětřesení nepohltilo. Lidé nás přitom pozorují a podle nás se pak řídí. Například venkované, kteří žijí na Sicílii přímo pod sopkou Etnou, nás kočky chovají hlavně proto, abychom je včas upozornily na blížící se výbuch.“



O kočičce Fifi

Kytička olízla drsným jazyčkem dětem kožíšky a řekla:

„Ještě nějaký čas potrvá, než povyrostete a rozběhnete se do světa. Proto vám povím pohádku, aby se vám čekání ukrátilo. Bude to příběh o malé kočičce Fifi.“

Na dvorku nedaleko od nás žije kočka, která má pět koťat, mezi nimi i kočičku Fifi. Říkají jí tak proto, že to je velká parádnice. Vše, co najde, si pověsí na sebe, a potom se tím chlubí ostatním. Třeba jednou se holčičce Emě, která tam bydlí, ztratil prstýnek. Obvyčejný, z kočičího zlata a s červeným sklíčkem, ale Ema ho měla moc ráda, a tak jej usilovně hledala. Prstýnek však našla Fifi a hned si ho navlékla na ocásek, jak měla ve zvyku. Jindy zase z prádelní šňůry spadla velikánská růžová mašle, kterou si kočička zavázala na krk a hrdě s ní kráčela po dvorku. Často jí maminka říkala: „Nehleď stále na to, čím se můžeš ozdobit. Největší chloubou koček je naše krásná srst, kterou si stále myjeme a kartáčujeme jazyčkem!“ Na Fifi ale žádné takové řeči neplatily.

Fifi si vykračovala po dvorku, když v tom potkala kachny, a tak se začala vychloubat. „Pohleďte, jak jsem krásná a jak mi mašle sluší. Žádné zvířátko takovou mašli nemá.“ Kachny na to odpověděly: „Máš opravdu slušivou mašli, ale my máme zase krásné peří. Abychom měly krásné peří, musíme o ně starat, často si je čistit, promašťovat a rovnat je zobáčky. Není to ale jen pro parádu, peří se pak ve vodě nepromáčí. Jinak bychom nemohly plavat a utopily bychom se.“

Jindy zas Fifi potkala koně a také se mu musela pochlubit. Koník zakýval hlavou na souhlas a řekl: „Hospodář mi dává krásný postroj, když mě zapřahá do vozíku. Postroj mám ale k tomu, abych mohl táhnout vůz, jinak bych nebyl užitečný.“

Všem ve dvoře už se Fifi pochlubila, a tak se vypravila na nedalekou louku u lesa za ovečkami, které se tu pásly. Přelezla plot a utíkala do polí až k zelené louce, kde si ovce pochutnávaly na šťavnaté trávě. „Podívejte se, ovečky, jakou mám krásnou mašli a na ocásku šperk,“ chlubila se. „Bééé, bééé, bééé a k čemu ti to jéééé?“, divily se ovce. „No přece, abych byla krásnější.“ „Vždyť jsi dost krásná i tak. My zase máme zvonce na krku, které jsou také hezké, ale nosíme je hlavně proto, abychom se neztratily. Největší ozdobou je ovšem naše bohatá vlna, co nás chrání před deštěm a zimou... Zrovna se blíží bouřka, raději se rychle vrať domů!“, varovaly ovce Fifi.

Ko kočička se tedy rozloučila s ovцами a běžela domů, ale než se nadála, bouře ji dostihla. Obloha se zatáhla černými, těžkými bouřkovými mraky a začalo hřmít. Blesky se střídaly jeden za druhým, hrom stíhal hrom a najednou se strhl strašlivý liják. Fifi v tu ránu promokla, mašle ztěžkla a táhla ji do bláta. „Pomóóc! Pomóóc!“,